

DECYZJA

Na podstawie art.1 ust. 1 i 2, art.3 i art.8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (j.t. Dz. U. z 2016 poz. 703), art.104 i art.107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 roku poz. 735), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Jastrzębia z dnia 11 maja 2020 roku znak: RI.6825.1.2020, mając na uwadze zalecenia Wojewody Mazowieckiego zawarte w decyzji nr 364/2021 z dnia 2 lutego 2021 roku, znak: SPN-II.7515.23.2020.SP

Starosta Radomski orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie

nieruchomości, położonej w obrębie geodezyjnym Dąbrowa Kozłowska, gmina Jastrzębia, powiat radomski, województwo mazowieckie - oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 146, o powierzchni 0.2600 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 11 maja 2020 roku znak: RI.6825.1.2020 Wójt Gminy Jastrzębia zwrócił się do tutejszego Starostwa o wydanie, na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzji uznającej za mienie gromadzkie nieruchomości stanowiące drogi wewnętrzne dojazdowe do pól i siedlisk, położone w obrębie geodezyjnym Dąbrowa Kozłowska, gmina Jastrzębia, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki nr nr 24, 25, 84, 85, 104, 146, 147/1, 147/2, 152, 166, 251, 252, 255, 262, 273 i 290.

Decyzją z dnia 6 listopada 2020 roku znak: GKN.III.6821.11.2020 Starosta Radomski: - w punkcie 1, uznał za mienie gromadzkie nieruchomości, położone w obrębie geodezyjnym Dąbrowa Kozłowska, gmina Jastrzębia, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki nr nr 24, 25, 84, 85, 104, 147/1, 147/2, 152, 166, 251, 252, 255, 262, 273 i 290;

- w punkcie 2, odmówił uznania za mienie gromadzkie nieruchomości, położonej w obrębie geodezyjnym Dąbrowa Kozłowska, gmina Jastrzębia, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 146.

Od decyzji Starosty Radomskiego z dnia 6 listopada 2020 roku znak: GKN.III.6821.11.2020 w przedmiocie odmowy uznania za mienie gromadzkie nieruchomości, położonej w obrębie geodezyjnym Dąbrowa Kozłowska, gmina Jastrzębia, oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 146, zostało złożone odwołanie. W odniesieniu do pozostałych nieruchomości, wymienionych w punkcie 1, skarżący nie wniósł zastrzeżeń, zatem decyzja w tej części stała się ostateczna.

Na skutek złożonego odwołania, sprawę przekazano do Wojewody Mazowieckiego, który decyzją z dnia 2 lutego 2021 roku, znak: SPN-II.7515.23.2020.SP, uchylił zaskarżoną decyzję Starosty Radomskiego z dnia 6 listopada 2020 roku znak: GKN.III.6821.11.2020 w punkcie 2 i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji w tym zakresie.

Realizując zalecenia organu odwoławczego Starosta Radomski ponownie rozpatrzył sprawę. Rozstrzygnięcie organu zapadło w następującym stanie faktycznym i prawnym:

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (j.t. Dz. U. z 2016 poz. 703).

Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, wspólnotami gruntowymi podlegającymi zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w ustawie są nieruchomości rolne, leśne oraz obszary wodne:

- 1) nadane w wyniku uwłaszczenia włościan i mieszczań-rolników na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania ogółowi, pewnej grupie lub niektórym mieszkańcom jednej albo kilku wsi,
- 2) wydzielone tytułem wynagrodzenia za zniesione służebności, wynikające z urządzenia ziemskiego włościan i mieszczań-rolników, na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania gminie, miejscowości albo ogółowi uprawnionych do wykonywania służebności,
- 3) powstałe w wyniku podziału pomiędzy zespoły mieszkańców poszczególnych wsi gruntów, które nadane zostały przy uwłaszczeniu włościan i mieszczań-rolników mieszkańcom kilku wsi na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania,
- 4) użytkowane wspólnie przez mieszkańców dawnych okolic i zaścianków oraz należące do wspólnot urbarialnych i spółek szatańskich,
- 5) otrzymane przez grupę mieszkańców jednej lub kilku wsi na wspólną własność i do wspólnego użytkowania w drodze przywilejów i darowizn bądź nabyte w takim celu,
- 6) zapisane w księgach wieczystych (gruntowych) jako własność gminy (gromady), jeżeli w księgach tych istnieje wpis o uprawnieniu określonych grup mieszkańców gminy (gromady) do wieczystego użytkowania i pobierania pożytków z tych nieruchomości,
- 7) stanowiące dobro gromadzkie (gminne) będące we wspólnym użytkowaniu na terenach województw rzeszowskiego, krakowskiego oraz powiatu cieszyńskiego województwa katowickiego.

Jednocześnie, oprócz ww. wspólnot gruntowych podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Od zasady wynikającej z art. 1, ustawa wprowadza wyjątek, o którym mowa w art. 3 ustawy. Zgodnie z jego treścią, nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1, jeżeli:

- 1) do dnia 31 grudnia 1962 r., a w przypadku lasów i gruntów leśnych do dnia 30 września 1960 r. zostały podzielone na działki indywidualne pomiędzy współuprawnionych albo uległy zasiedzeniu,
- 2) przed dniem 1 stycznia 2011 r. zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość ta należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika,

że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie - rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady - rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku syg. II SA/Ke 615/09)

W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdził, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 roku, III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 111. Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Mając na względzie powyższe, dla oceny czy przedmiotowa nieruchomość stanowiła majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy jej wyodrębnienia oraz wyjaśnienie, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, prawnie lub faktycznie przekazana na cele publiczne lub społeczne i stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. czy nieruchomość ta należała do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej podmiotem praw i obowiązków.

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły przed dniem 5 lipca 1963 roku mienie gromadzkie, wykorzystując zgodnie z art. 75 KPA dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem takie jak: dokumenty, zeznania świadków, oględziny.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w operatach przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu pod numerem: 213/13/142/63 wynika, iż na obszarze wsi Dąbrowa Kozłowska, prace w celu założenia ewidencji gruntów rozpoczęły się w 1959 roku.

Z protokołu ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Dąbrowa Kozłowska, gromady Lesiów, powiat Radom, wojew. Kielce, sporządzonego w dniu 15 listopada 1959 roku, wynika, iż na zebraniu zainteresowanych użytkowników i właścicieli gruntów na obszarze wsi Dąbrowa Kozłowska, powiadomionych poprzednio o celu i terminie zebrania, w obecności przedstawiciela Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Lesiowie, sołtysa i przedstawicieli wsi wybranych na ogólnym zebraniu wsi, ustalono stan władania gruntami na obszarze wsi Dąbrowa Kozłowska. Wymieniony stan władania został ustalony na podstawie oświadczeń stron zainteresowanych i przedłożonych przez nich dokumentów, w nawiązaniu do planu sporządzonego w 1959 roku.

Z dokumentów znajdujących się w operacie polowo-obliczeniowym nr 213/13/142/63 tj. dokument obliczenia powierzchni użytków i klas gleboznawczych w ramach działek wynika, iż działka nr 146 stanowiła drogę publiczną.

Z wykazu ogłoszenia stanu władania - załączonym do protokołu ustalenia stanu władania gruntami wynika, iż gruntem działki nr 146, władało Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Komunikacji. Dane zawarte w wykazie do protokołu wpisane zostały do operatu ewidencji gruntów nr 213/13/142/63, a następnie przeniesione do rejestru gruntów nr 213/13/244/73, gdzie jako osobę władającą gruntem działki nr 146 wpisano Prezydium Powiatowej Rady Narodowej – Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych.

Działka nr 146, sklasyfikowana jako droga, nie ma nadal uregulowanego stanu prawnego, widniejący obecnie w rejestrze ewidencji gruntów zapis potwierdza władanie na zasadach posiadania samoistnego na rzecz Gminy Jastrzębia.

Z załączonych do wniosku Wójta Gminy Jastrzębia z dnia 11 maja 2020 roku, zeznań pięciu świadków - obecnych i byłych mieszkańców miejscowości Dąbrowa Kozłowska wynika, iż działka nr 146, położona w obrębie Dąbrowa Kozłowska, w jednostce ewidencyjnej Jastrzębia, przed dniem 5 lipca 1963 roku, nie stanowiła wspólnoty gruntowej, miała charakter publiczny, ogólnodostępny i była użytkowana przez ogół społeczeństwa jako droga dojazdowa do zabudowań, pól, łąk i lasów.

Wójt Gminy Jastrzębia w piśmie z dnia 6 lipca 2020 roku znak: RI.6825.1.2020 wskazał ponadto, iż wszystkie nieruchomości objęte wnioskiem 11 maja 2020 roku znak: RI.6825.1.2020, w tym działka nr 146, stanowiły przed 5 lipca 1963 roku mienie dawnej gromady Kozłów, która została powołana do życia na mocy Rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 4 listopada 1933 roku (Kielecki Dziennik Wojewódzki 1933 roku, Nr 29, poz. 184). W skład gromady Kozłów weszły następujące miejscowości: wieś Kozłów, osiedle Kozłowska-Dąbrowa, osiedle Kozłowskie-Komorniki, folwark Kozłów, kolonja Kozłówek-Nowy, kolonja Pacyna oraz wieś Pacyna. Gromada Kozłów istniała w niezmienionych granicach do czasu wejścia ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U. 1954, nr 43, poz. 191).

Jednocześnie poinformował, iż przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, czyli przed dniem 5 lipca 1963 roku, nieruchomości objęte wnioskiem, w tym działka nr 146, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi Dąbrowa Kozłowska. Z relacji byłych i obecnych mieszkańców miejscowości Dąbrowa Kozłowska wynika, iż działki będące przedmiotem niniejszego wniosku stanowiły mienie wspólne dawnej Gromady Kozłów, jako powszechnie dostępne drogi dojazdowe do ich domostw i pól. Drogi te do chwili obecnej traktowane są przez mieszkańców wsi jako dobro wspólne. Gmina Jastrzębia włada drogami w interesie publicznym. Na zlecenie i koszt Gminy Jastrzębia systematycznie są wykonywane remonty drogi, polegające na równaniu jej powierzchni, nawożeniu szlaką, tłuczniem oraz żwirem. Część dróg obecnie posiada nawierzchnię asfaltową. Drogi te do dnia dzisiejszego stanowią ogólnodostępne szlaki komunikacyjne.

Przeprowadzone w dniu 17 lipca 2020 roku oględziny na gruncie działki nr 146, wykazały, iż działka ta użytkowana jest jako droga gruntowa, dojazdowa do zabudowań i pól. Droga ta łączy dwie drogi asfaltowe. Przy drodze zlokalizowane są zabudowane, ogrodzone działki.

Podczas oględzin przyjęto zeznania osób obecnych, z których wynika:

- „Z wiedzy przekazanej od rodziców wiem, że działka ta oddzielała grunty dworskie od ukazowych. Jeszcze przed II Wojną Światową użytkowana była jako ogólnodostępna droga. Od 1945 roku mieszkali przy przedmiotowej drodze moi rodzice. Odkąd pamiętam działka ta użytkowana była jako publiczna, korzystali z niej wszyscy”;
- „Odkąd pamiętam droga ta istniała jako ogólnodostępna, nie prywatna”;
- „Z wiedzy przekazanej od rodziców wiem, że działka ta oddzielała grunty dworskie od ukazowych. Jeszcze przed II Wojną Światową – działka ta funkcjonowała jako droga

ogólnodostępna, nie prywatna. Przy drodze tej od 1944 roku mieszkali moi rodzice. W czasach kiedy zacząłem budowę swojego domu, w latach 80-tych, na dokumentach geodezyjnych szerokość drogi określana była 4 metry”;

- „Mieszkam w przedmiotowej miejscowości od urodzenia, czyli od 1943 roku. Odkąd pamiętam droga ta użytkowana była jako publiczna. Kto chciał to z niej korzystać”;

- „Jestem urodzony w Dąbrowie Kozłowskiej, mam 71 lat. Działka ta użytkowana była odkąd pamiętam jako droga. Była użytkowana przez wszystkich- kto chciał z niej korzystać”.

- „Z wiedzy uzyskanej od ojca wiem, że do 1946 roku drogi w tym miejscu nie było. W czasach kiedy gospodarstwo prowadzili moi przodkowie, działka ta stanowiła część jednego gospodarstwa. W miejscu tym był 2.5 metrowy dojazd do swojego pola. Od czasów kiedy pobudowali się Państwo Wójcik – droga ta zaczęła być użytkowana przez inne osoby tzn. przez rodzinę Wójcików”.

Powyższe zeznania, w przedmiocie użytkowania działki nr 146 jako drogi, co najmniej od lat 40-tych ubiegłego wieku, potwierdzają również złożone przez Pana Wójcik wyjaśnienia i stosowna dokumentacja – w aktach sprawy.

Zgodnie z art.8 ust.1 w związku z art.1 i 3 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych cytowanej w podstawie prawnej ustalenie, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie należą do zadań starosty. Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny na czas wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych - czyli 5 lipca 1963 roku i trwający nadal.

Wskazany powyżej materiał dowodowy potwierdza, iż działka nr 146, w miejscowości Dąbrowa Kozłowska, gmina Jastrzębia, stanowiła mienie wspólne, powołanej w 1933 roku, gromady Kozłów, już przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, a przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie wspólnie wykorzystywana przez okolicznych mieszkańców. Przedmiotowa działka służąc jako droga, przeznaczona była do powszechnego użytkowania, stanowiła nieruchomość o charakterze publicznym i społecznym, dlatego spełnia wymogi ustawowe do uznania za mienie gromadzkie.

Odnosząc się do zarzutów i przedstawionych przez Państwa Wosztyl dowodów, mających na celu udowodnienie, iż przedmiotowa działka nr 146 stanowiła własność ich prawnego poprzednika, tak jak w latach 60-tych, tak też nadal działka ta jest działką prywatną i przed dniem 5 lipca 1963 roku nie była użytkowana wspólnie przez mieszkańców i nie miała charakteru publicznego - organ prowadzący postępowanie odmawia ich wiarygodności i mocy dowodowej. Kwestia własności Państwa Wosztyl w działce nr 146 nie została bowiem udowodniona w toku prowadzonego postępowania administracyjnego.

Według organu odwoławczego tj. Wojewody Mazowieckiego, kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie działki nr 146 jest przedstawienie przez Państwa Wosztyl dokumentów potwierdzających prawo własności do tej działki – o co Starosta Radomski wystąpił pismem z dnia 7 czerwca 2021 roku, a czego Państwo Wosztyl nie dokonali i pozostawili wezwaniu Starosty Radomskiego bez odpowiedzi.

Okazana przez Państwa Wosztyl kserokopia pisma Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 19 grudnia 1960 roku, na dowód zaprzeczenia, iż działka nr 146 była drogą publiczną i uznana została za prywatną drogę ich prawnego poprzednika, nie stwierdza jednoznacznie, iż dotyczy ono działki nr 146. Państwo Wosztyl nie przedstawili również dodatkowych dokumentów potwierdzających, iż przedmiotem ww. pisma jest droga w działce nr 146 – o co zostali wezwani przez Starostę Radomskiego pismem z dnia 23 lipca 2020 roku.

Jak wykazały jednak badania organu prowadzącego sprawę, z protokołów kontroli oraz korespondencji Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w Warszawie

z poprzednikiem prawnym Państwa Wosztyl, z lat 1962 – 1963, wynika jednoznacznie, iż jako drogę prywatną, poprzednika prawnego Państwa Wosztyl, uznano drogę w działce nr 246, zaś działka nr 146 została uznana za drogę publiczną. Własność Państwa Wosztyl w działce nr 146 nie potwierdza również akt własności ziemi nr PRG-ON-4511-02-4/58/73, w którym to została ujęta działka nr 246.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zawiadomieniem z dnia 16 lipca 2021 roku poinformowano Wójta Gminy Jastrzębia, Sołtysa wsi Dąbrowa Kozłowska oraz strony według wykazu, o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Strony nie skorzystały z tej możliwości we wskazanym terminie.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Mazowieckiego za pośrednictwem Starosty Radomskiego w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Jastrzębia
26-631 Jastrzębia
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy
na okres 14 dni oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji
Publicznej gminy*
2. Sołtys wsi Dąbrowa Kozłowska
Pani Anna Kwiatkowska-Staniak
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
w sposób zwyczajowo przyjęty*
3. a/a – GKN-III.6821.11.2020
*z obowiązkiem wywieszenia na tablicy ogłoszeń
Starostwa na okres 14-u dni, zamieszczenia w Biuletynie Informacji
Publicznej powiatu oraz w prasie lokalnej*
4. Strony według wykazu

Z up. STAROSTY

mgr Ewa Taborek
KIEROWNIK REFERATU
OGOSPODAROWANIA NIERUCHOMOŚCIAMI I NIEROZLNYMI